

[Bertel Dahlgaard.]

dommens interesse for tipning, men en opdragelse til sparsommelighed og øget arbejdsindsats tør jeg nok sige, den ikke er.

Det ærede medlem viede i går pludselig mellemstanden sin omsorg. Jeg vil gerne spørge det ærede medlem: Har det ærede medlem nogensinde set en stor krises forløb, uden at den tilsidst faldt med hele sin tyngde på mellemstanden: den handlende i butikken, der ser krisen brede sig med mindsket købeevne hos alle hans kunder, funktionæren, som den truede virksomhed afskediger, tjenestemanden, som det kriseramte samfund vender sig imod og siger til, at han med den faste løn er den begunstigede, som ikke bør stille nye krav, håndværkeren, som krisen næsten altid rammer øjeblikkeligt, fordi han ikke har nogen stor kapitalkraft at stå imod med, men er afhængig af, at samfundslivet går sin jævne gang med de daglige kunder, der har råd til fornyelser og reparationer? Ja, i sandhed, hele den store mellemstands velfærd er afhængig af, at vor nationalindtægt ikke pludselig formindskes med hundreder af millioner kroner, så hjulene sættes i stå, som følgen ville være blevet, hvis vi, ene af alle de nordiske lande, havde nægtet at følge sterlingværdien.

At gå en mellemvej i devalueringen, som det foresvævede de konservative, ville være ensbetydende med at sætte sig mellem to stole. Hvilken tiltro tror man der ville have været til den danske kronkurs efter en devaluering på f. eks. 15 pct., når Norge, Sverige og Holland devaluerede 30 pct., skønt disse lande er mindre afhængige af England end Danmark? Tvivl og mistro til, at Danmark ville kunne holde denne position, ville have skabt almindelig usikkerhed til skade for erhvervslivets dispositioner, og samtidig ville en 15 pct.s devaluering straks have fremkaldt en stor landbrugskrise med alle dens sidevirkninger.

Det er virkelig også bemærkelsesværdigt, at det konservative parti her er kommet i den, tror jeg nok, i partiets historie enstående situation at være i modstrid og uoverensstemmelse med samtlige danske erhvervs ansvarlige organisationer. Tror det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft virkelig, at det er en god baggrund for hans voldsomme kritik af, at regeringen fulgte de

råd, som gaves af Norges Bank, af Sveriges Riksbank og af Danmarks Nationalbank?

Men de voldsomme ord fra det ærede medlem har måske også andet sigte. De var formelt rettet mod regeringen, men i virkeligheden ramte de jo som forbitrede kølleslag det venstreparti, som her havde støttet regeringen mod de konservative. Det ærede medlems ansigt lyste ligefrem af vellyst for hvert slag, han gav sine gamle allierede. Det føltes, som her blev betalt tilbage for den strandhugst, som Knud Kristensen ved sidste valg gjorde på de konservative kyster. Men mon det egentlig er en god indledning til et muligt valgslag, der skal give vælgere tillid til, at de to partier er udvalgt til i forening at genrejse Danmarks økonomi?

Hvad endelig det ærede medlem hr. Viggo Starckes geniale tanke angår, at give valutakursen fri, er det vel ikke nødvendigt at spille ord derpå. Den svingende kronkurs, der flyder for vind og vove fra uge til uge, har vi et par gange være ude for herhjemme. Det indlader befolkningen sig ikke på en gang til. Sagen er den, at forudsætningerne for en fri valutannotering ikke er tilstede. Denne tanke om kronens naturlige leje glemmer, at alle europæiske valutaers kurser i dag kun eksisterer i kraft af statsrestriktioner. Derfor gives der i øjeblikket i Europa ikke mulighed for at måle kronens naturlige værdi. Derfor taler Churchill også om, at England bør tilvejebringe *forudsætningerne* for en fri valutannotering.

Her er vi jo ved et af de centrale problemer vedrørende devalueringen, nemlig dens indvirkning på prisudviklingen i Amerika og den omlægning indenfor de forskellige landes udenrigshandel, som devalueringen vil forårsage, og herom kan der kun gisnes i dag. Den nye ligevægtstilstand, som vil opstå, skulle give mulighed for at komme bort fra de tosidede handelsaftaler, der nu fastlåser verdenshandelen. Dermed skulle atter den frie valutaombytning være indenfor synsvidde, og samtidig vil forudsætningerne være tilstede for ophævelse af en række restriktioner, som kun opretholdes for at sikre overholdelsen af disse tosidede handelsoverenskomster.

Hele denne udvikling må Danmark af al sin magt støtte under de kommende for-